॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रः। अभिं या गर्भं दिधेरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु। यासा र राजा वर्रुणो याति मध्ये सत्यानृते अंवपश्यञ्जनानाम्। मधुश्चतः शुचंयो याः पावकास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु। यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीं पयंसोन्दन्ति (१)

शुक्रास्ता न आपः शइ स्योना भेवन्तु। शिवेनं मा चक्षुंषा पश्यतापः शिवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचं मे। सर्वारं अग्नीर रंफ्सुषदों हुवे वो मिय वर्चो बलमोजो नि धंत्त। यददः संम्प्रयतीरहावनंदता हुते। तस्मादा नद्यों नामं स्थ ता वो नामानि सिन्धवः। यत्प्रेषिता वर्रुणेन ताः शीभरं समवंत्यत। (२)

तदाँप्रोदिन्द्रों वो यतीस्तस्मादापो अनुं स्थन। अपकाम स्यन्दंमाना अवीवरत वो हिकम्ँ। इन्द्रों वः शक्तिभिर्देवीस्तस्माद्वाणांमं वो हितम्। एको देवो अप्यंतिष्टथ्स्यन्दंमाना यथावशम्। उदांनिषुर्महीरिति तस्मादुद्कमुंच्यते। आपो भुद्रा घृतमिदापं आसुर्ग्नीषोमौं विभ्रत्यापु इत्ताः। तीव्रो रसो मधुपृचाँम् (३)

अर्ङ्गम आ माँ प्राणेनं सह वर्चसा गन्न्। आदित्पंश्याम्युत वां शृणोम्या मा घोषों गच्छिति वाङ्गं आसाम्। मन्यें भेजानो अमृतंस्य तर्िह हिरंण्यवर्णा अतृपं यदा वंः। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणाय चक्षंसे। यो वंः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नंः। उश्तीरिव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वंथ। आपों जनयंथा च नः। दिवि श्रंयस्वान्तरिक्षे यतस्व पृथिव्या सम्भव ब्रह्मवर्च्समंसि ब्रह्मवर्च्सायं त्वा॥ (४)

अपां ग्रहाँन्गृह्णात्येतद्वाव राजस्यं यदेते ग्रहाँः स्वौंऽग्निर्वरुणस्वो राजस्यंमग्निस्वश्चित्यः स्यांतऽथों उभावेव लोकाविभ जयिति यश्चं राजस्येनेजानस्य यश्चांग्निचित् आपों भवन्त्यापो वा अग्नेभ्रातृंच्या यद्पोंऽग्नेर्धस्तांदुपदधांति भ्रातृंच्याभिभूत्ये भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंच्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आपस्तस्मांदद्भिरवंतान्तमभि षिंश्चन्ति नार्तिमार्च्छति सर्वमायुंरेति यस्यैता उंपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदान्नं वा आपंः पशव आपोऽन्नं पशवौंऽन्नादः पंशुमान्भंवति यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेद द्वादेश भवन्ति द्वादेश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मैं (६)

अन्नमवं रुन्धे पात्रांणि भवन्ति पात्रे वा अन्नंमद्यते सयौन्येवान्नमवं रुन्ध आ द्वांदशात्पुरुषादन्नमृत्यथो पात्रान्न छिंद्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदं कुम्भाश्च कुम्भीश्चं मिथुनानिं भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्यै प्र प्रजयां पुशुभिंमिंथुनैर्जायते यस्यैता उंपधीयन्ते य उं (७)

चैना एवं वेद शुग्वा अग्निः सौंऽध्वर्युं यजमानं प्रजाः शुचार्पयिति यद्प उंपदधांति शुचंमेवास्यं शमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजंमानः शाम्यंन्ति प्रजा यत्रैता उंपधीयन्तेऽपां वा एतानि हृदंयानि यदेता आपो यदेता अप उपदर्धाति दिव्याभिरेवैनाः सर् सृजिति वर्षुकः पर्जन्यः (८)

भवति यो वा एतासामायतेनं क्रुप्तिं वेदायतेनवान्भवति कल्पंतेऽस्मा अनुसीतमुपं दधात्येतद्वा आंसामायतंनमेषा क्लप्तिर्य एवं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मै द्वन्द्वमन्या उपं दधाति चर्तस्रो मध्ये धृत्या अन्नं वा इष्टंका एतत्खलु वै साक्षादन्नं यदेष चरुर्यदेतं चरुमुंपदधांति साक्षात् (९)

एवास्मा अन्नमर्व रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा अन्नं दधाति तस्मौन्मध्यतोऽन्नंमद्यते बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मा अन्नमवं य उं चैनमेवं वेदं॥ (१०)

रुन्धे ब्रह्मवर्चसमंसि ब्रह्मवर्चसाय त्वेत्यांह तेजुस्वी ब्रह्मवर्चसी भंवति यस्यैष उपधीयते

अुमृतंमस्मै जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उं पुर्जन्यं उपुदर्शाति साक्षाथ्यप्तचंत्वारिश्शच॥६॥______

भूतेष्टका उपं दधात्यत्रात्र वै मृत्युर्जायते यत्रयत्रेव मृत्युर्जायते ततं पुवैनुमवं यजते तस्मांदग्निचिथ्सर्वमायुंरेति सर्वे ह्यंस्य मृत्यवोऽवेंष्टास्तस्मांदग्निचिन्नाभिचंरितवै प्रत्यगेनमभिचारः स्तृंणुते सूयते वा एष यौंऽग्निं चिनुते देवसुवामेतानिं हवी १ षिं भवन्त्येतावन्तो वै देवाना ५ सवास्त एव (११)

स्वस्तेनैवैनंम्भि षिश्चित् बृहस्पतेंस्त्वा साम्रांज्येनाभि षिश्चामीत्यांह ब्रह्म वै देवानां

अस्मै सुवान्त्र यंच्छन्ति त एंन र सुवन्ते सुवौं ऽग्निर्वरुणसवी राजसूर्यं ब्रह्मसवश्चित्यों

बृह्स्पतिर्ब्रह्मणैवेनंम्भि षिश्चतीन्द्रंस्य त्वा साम्राज्येनामि षिश्चामीत्याहिन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्दर वे राजसूर्यस्य रूपं य एवं विद्वानिग्नें चिनुत उभावेव लोकाविभ जयित यश्चे राजसूर्यनेजानस्य यश्चांग्निचित इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं दश्धेन्द्रियं वीर्यं परापतत्तद्देवाः सौन्नामण्या सम्भरन्थसूयते वा एष योंऽग्निं चिनुतेंऽग्निं चित्वा सौन्नामण्या यंजेतेन्द्रियमेव

सित्राम्ण्या समभरन्थसूयत् वा एष योऽग्नि चिनुतऽग्नि चित्वा सित्राम्ण्या यजतिन्द्रयम्व वीर्यर् सम्भृत्यात्मन्धते॥ (१४)

सुजूरब्दोऽयाविभः सुजूरुषा अरुणीभिः सुजूः सूर्यु एतंशेन सुजोषांवश्विना दरसोभिः

स्जूरिग्नवैश्वान्र इडांभिर्घृतेन् स्वाहां संवथ्सरो वा अब्दो मासा अयांवा उषा अर्रुणी सूर्य एतंश इमे अश्विनां संवथ्सरौंऽग्निवैश्वान्रः पृशव् इडां पृशवों घृत र संवथ्सरं पृशवोऽनु प्र जांयन्ते संवथ्सरेणैवास्मै पश्न्प्र जनयति दर्भस्तम्बे जुंहोति यत् (१५)

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तस्मिं ञ्चहोति प्रैव जांयतेऽन्नादो भंवति यस्यैवं जुह्वंत्येता वै देवतां अग्नेः पुरस्ताद्भागास्ता एव प्रीणात्यथो चक्षुंरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रतिं दधात्यनंन्थो भवति य एवं वेदापो वा इदमग्ने सिल्लमांसीथ्स प्रजापंतिः पुष्करपूर्णे वातों भूतोंऽलेलायथ्सः (१६)

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतद्पां कुलायंमपश्यत्तस्मिन्नग्निमीचनुत् तद्यमभव्ततो वै स प्रत्यंतिष्ठद्यां पुरस्तांदुपादंधात्तच्छिरोंऽभव्यसा प्राची दिग्यां दंक्षिणत उपादंधायस दक्षिणः पृक्षोऽभव्यसा दंक्षिणा दिग्यां पृक्षादुपादंधात्तत्पुच्छंमभव्यसा प्रतीची दिग्यामुंत्तरत उपादंधात् (१७)

स उत्तरः पृक्षोऽभवृथ्सोदीची दिग्यामुपरिष्टादुपादंधात्तत्पृष्टमंभवृथ्सोर्ध्वा दिगियं वा

षष्ठमः प्रश्नः (काण्डम् ५)

अग्निः पश्चैष्टकुस्तस्माद्यद्स्यां खर्नन्त्यभीष्टंकां तृन्दन्त्यभि शर्करा सर्वा वा इयं वयोंभ्यो नक्तं दृशे दींप्यते तस्मादिमां वया रेसि नक्तं नाध्यांसते य एवं विद्वानृग्निं चिंनुते प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशों जयत्याग्नेयो वै ब्राँह्मणस्तस्माँद्वाह्मणाय् सर्वास् दिक्ष्वर्धुंक्ड् स्वामेव तिद्दशमन्वेंत्यपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्निश् हारुंकाः स्वामेव तद्योनिं प्र विंशन्ति॥ (१९)

यदंत्रेलायुष्य उत्तर्त उपार्वधादेव हात्रिरंशन॥५॥——[४] संवुथ्सरमुख्यंम्भृत्वा द्वितीये संवथ्सर आँग्नेयमृष्टाकंपालं निर्वपेदैन्द्रमेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादेशकपालं बार्हस्पृत्यं चुरुं वैष्णुवं त्रिकपालं तृतीये संवथ्सरेऽभिजितां यजेत्

वश्वद्व द्वादशकपाल बार्हस्पृत्य च्रु वष्ण्व विक्रपाल तृताय सवश्वर्ऽभाजिता यजत् यद्ष्टाकपालो भवत्यृष्टाक्षरा गायत्र्याश्चेयं गायत्रं प्रांतःसवनं प्रांतःसवनमेव तेनं दाधार गायत्रं छन्दो यदेकादशकपालो भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुंभं मार्ध्यन्दिन् सवनं मार्ध्यन्दिनमेव सवनं तेनं दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

छन्दो यह्वादेशकपालो भवंति द्वादेशाक्षरा जगंती वैश्वदेवं जागंतं तृतीयसवनन्तृतीयसवन तेनं दाधार जगंतीं छन्दो यद्वांरहस्पृत्यश्वरुभवंति ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पित्रब्रह्मैव तेनं दाधार यहैं ण्यावस्त्रिकपालो भवंति यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञमेव तेनं दाधार यत्तृतीये संवथ्सरेऽभिजिता यज्ञंतेऽभिजित्यै यथ्संवथ्सरमुख्यंं बिभर्तीममेव (२१)

तेनं लोक स्पृणोति यद्दितीयं संवथ्सरें ऽग्निं चिनुतें उन्तरिक्षमेव तेनं स्पृणोति यत्तृतीयं संवथ्सरे यजंते ऽमुमेव तेनं लोक स्पृणोत्येतं वै परं आद्वारः कृक्षीवा श्रे औशिजो वीतहं व्यः श्रायसस्र्र सदस्यः पौरुकुथ्स्यः प्रजाकांमा अचिन्वत् ततो वै ते सहस्र श्रेसहस्रं पुत्रानं विन्दन्त प्रथंते प्रजयां पृश्निस्तां मात्रांमाप्नोति यां ते ऽगंच्छुन् य एवं विद्वानेतमृग्निं चिनुते॥ (२२)

राधार विष्टुर्भिम्ममेवैवं च्लारि चावा [५] प्रजापंतिरुग्निमंचिनुत् स क्षुरपंविर्भूत्वातिष्ठत्तं देवा बिभ्यंतो नोपायुन्ते छन्दोभिरात्मानं

ष्ठापातर्षप्रमायनुत् स बुरपायमूत्पातष्ठत द्वा विस्थता नापायन्त छन्दामरात्मान छादियत्वोपायन्तच्छन्दंसां छन्द्स्त्वं ब्रह्म वै छन्दार्श्स् ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णी उपानहावुपं मुश्चते छन्दोभिरेवात्मानं छादियत्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहिर्श्सायै देवनिधिर्वा एष नि धीयते यद्ग्निः (२३)

अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जानात्युखामा क्रांमत्यात्मानंमेवाधिपां

कुंरुते गुप्त्या अथो खल्वांहुर्नाक्रम्येतिं नैर्ऋत्युंखा यदाक्रामेन्निर्ऋंत्या आत्मान्मपिं दध्यात्तस्मान्नात्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गृत्या अथो यथां ब्रूयादेतन्में गोपायेतिं ताहगेव तत् (२४)

प्रजापंतिर्वा अर्थवाग्निरेव दध्यङ्कांथर्वणस्तस्येष्टंका अस्थान्येत ह वाव तद्धिर्भ्यनूवाचेन्द्रों दधीचो अस्थिभिरिति यदिष्टंकाभिरुग्निं चिनोति सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्योके भविति य एवं वेद शरीरं वा एतद्ग्नेर्यचित्यं आत्मा वैश्वानुरो यचिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव सुरस्कृत्य (२५)

अभ्यारोहित शरीरं वा एतद्यजमानः सङ्स्कुरुते यद्ग्निं चिनुते यचिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव स्इस्कृत्यात्मनाभ्यारोहित तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवंन्नेव देवानप्येति वैश्वानुर्यर्चा पुरीषुमुपं दधातीयं वा अग्निर्वैश्वानुरस्तस्यैषा चितिर्यत्पुरीषमग्निमेव वैश्वानरं

चिन्त एषा वा अग्नेः प्रिया तुनूर्यद्वैश्वानुरः प्रियामेवास्यं तुनुव्मवं रुन्धे॥ (२६)

अग्नेर्वे दीक्षयां देवा विराजंमाप्नुवन्तिस्रो रात्रींदीक्षितः स्यांत् त्रिपदां विराड्विराजंमाप्नोति षड्रात्रींदीक्षितः स्यात् षड्वा ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्नोति दशु रात्रींदीक्षितः

स्याद्दशाकष्ट्रात्वराज्ञेमाप्रोति द्वादंशु रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्रोति त्रयोंदश रात्रींदीक्षितः स्यात् त्रयोंदश (२७)

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्नोति पश्चंदशु रात्रींदीक्षितः स्यात्पश्चंदशु वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासुशः संवथ्सर औप्यते संवथ्सरो विराड्विराजमाप्नोति सुप्तदंशु रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराद्विराजंमाप्रोति चतुंर्वि १ शति १ रात्री दीक्षितः स्याचतुंर्वि १ शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराह्विराजंमाप्नी

त्रि शदंक्षरा विराड्विराजंमाप्नोति मार्सं दीक्षितः स्याद्यो मासः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्नोति चतुरों मासो दींक्षितः स्याँचतुरो वा एतं मासो वसंवोऽबिभरुस्ते पृंथिवीमाजंयन्गायुत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तैंऽन्तरिक्षमाजंयित्रष्टुम्ं छन्दो द्वादंशादित्यास्ते दिवमाज्यअर्गतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृतमगच्छ् ञ्छ्रेष्ठ्यं देवानां तस्माद्वादेश मासो

त्रि शत र रात्रीं दीक्षितः स्यांत् (२८)

षष्ठमः प्रश्नः (काण्डम् ५) भृत्वाग्निं चिन्वीत् द्वादेश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सरौंऽग्निश्चित्यस्तस्यांहोरात्राणीष्टंका आप्तेष्टंकमेनं चिनुतेऽथौं व्यावृतंमेव गंच्छति श्रैष्ठ्यर् समानानाम्॥ (२९)

सुवर्गाय वा एष लोकार्यं चीयते यद्ग्निस्तं यन्नान्वारोहें थ्सुवर्गालोकाद्यजंमानो हीयेत

पृथिवीमार्ऋमिषं प्राणो मा मा हांसीदन्तरिक्षमार्ऋमिषं प्रजा मा मा हांसीदिवमार्ऋमिष र सुवंरगुन्मेत्यांहैष वा अग्नेरंन्वारोहस्तेनैवैनंमुन्वारोहित सुवुर्गस्यं लोकस्य सम्ध्ये यत्पृक्षसंम्मितां मिनुयात् (३०)

कनीया १ सं यज्ञ ऋतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजा स्याद्वेदिसम्मितां मिनोति ज्याया रसमेव यंज्ञकृतुम्पैति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भविति साहस्रं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः सहस्रंसम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकम्भि जयित द्विषांहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषांहस्रं वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि जयिति त्रिषांहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः (३१)

त्रिषांहस्रो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकम्भि जयित जानुद्र्यं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गांयत्रियैवेमं लोकम्भ्यारोहित नाभिद्घं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टभैवान्तरिक्षमभ्यारोहित ग्रीवद्घ्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगत्यैवामुं लोकम्भ्यारोहित् नाग्निं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतों धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्नियम् (३२)

उपेयात्र तृतीयं चित्वा कां चुनोपेयाद्रेतो वा एतित्र धंत्ते यद्ग्निं चिन्ते यदुंपेयाद्रेतंसा

व्यृध्येताथो खल्बांहरप्रज्स्यं तद्यन्नोपेयादिति यद्रेतःसिचांबुप्दधांति ते एव यजंमानस्य रेतों बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेतसोऽस्कंन्दाय त्रीणि वाव रेता ५सि पिता पुत्रः पौत्रंः (३३) यद्दे रेतः सिचां वृपद्ध्याद्रेतौं ऽस्य विच्छिं न्द्यातिस्र उपं दधाति रेतंसः सन्तंत्या इयं वाव प्रंथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यंन्तीमां पश्यंन्ति वाचं वदंन्तीमन्तरिक्षं द्वितीयाँ प्राणो

वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षं पश्यन्ति न प्राणमुसौ तृतीया चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यन्त्यमूं पश्यन्ति चक्षुर्यजुषेमां चं (३४) अमूं चोपं दधाति मनंसा मध्यमामेषां लोकानां क्रुस्या अर्थों प्राणानांमिष्टो यज्ञो

भृगुंभिराशीर्दा वसुंभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्य द्रविणेह भंक्षीयेत्यांह स्तुतशस्त्रे एवैतेनं दुहे पिता मांतरिश्वाच्छिंद्रा पदा धा अच्छिंद्रा उशिजंः पदान् तक्षुः सोमों विश्वविन्नेता नेंषुद्बृहुस्पतिंरुक्थामुदानिं शरसिषुदित्यांहैतद्वा अग्नेरुक्थन्तेनैवैनुमन्ं शरसित॥ (३५)

मिनुयाचुतीयं चिन्तानिभयं पोत्रंश्च वे सप्तदंश चाहा [८] सूयते वा एषो प्रमीनां य उखायां भ्रियते यद्धः सादयेद्गर्माः प्रपादुंकाः स्युरथो

यथां स्वात्प्रत्यवरोहंति ताहगेव तदांसन्दी सांदयित गर्भाणां धृत्या अप्रंपादायाथों स्वमेवनं करोति गर्भो वा एष यदुख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्यांदुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निर्हण्याथ्यदुंद्याम शिक्यं भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गाँन्यात्मन्नेवैनं विभर्ति प्रजापंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्योखा चोलूखंलं च स्तनौ तावंस्य प्रजा उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखंलं चोपदधाति ताभ्यामेव यजमानोऽमुष्मिं ह्योकेंऽग्निं दुंहे संवथ्सरो वा एष यद्ग्निस्तस्यं त्रेधाविहिता इंष्टकाः प्राजापत्या वैष्णवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरंहोरात्राण्येवास्यं प्राजापत्या यदुख्यंं बिभिर्तिं प्राजापत्या एव तदुपं धत्ते यथ्समिधं आदधांति वैष्णवा वै वनस्पतंयो वैष्ण्वीरेव तदुपं धत्ते यदिष्टंकाभिर्ग्निं चिनोतीयं वै विश्वकंमा वैश्वकर्मणीरेव तदुपं धत्ते तस्मादाहुस्त्रिवृद्ग्निरिति तं वा एतं यजंमान एव चिन्वीत् यदंस्यान्यश्चिन्याद्यतं दक्षिणाभिनं राधयेदग्निमंस्य वृञ्जीत् यौऽस्याग्निं चिनुयात्तं दिक्षिणाभी राधयेदग्निमेव तथ्स्पृंणोति॥ (३८)

ण्डाविहितो वे वैष्णवीर्यो विर्णितिश्रीशाः [१]
प्रजापितरिग्निमंचिनुतृर्तुभिः संवथ्सरं वंसन्तेनैवास्यं पूर्वार्धमंचिनुत ग्रीष्मेण दक्षिणं पक्षं
वर्षाभिः पुच्छरं श्रदोत्तरं पक्षर हेमन्तेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमंचिनुत क्षत्रेण

वर्षाभिः पुच्छ १ श्रदोत्तर पृक्ष १ हमन्तेन मध्य ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वाधेमचिन्त क्षत्रेण दिक्षणं पृक्षं पृश्चिः पुच्छं विशोत्तरं पृक्षमाशया मध्यं य एवं विद्वानृग्निं चिनुत ऋतुभिरेवैनं चिनुतेऽथो एतदेव सर्वमवं (३९)

रुन्धे शृण्वन्त्येनम्भिं चिंक्यानमत्त्यन्न् रोचंत इयं वाव प्रंथमा चितिरोषंधयो वनस्पतंयः पुरीषम्न्तिरेक्षं द्वितीया वयारेसि पुरीषम्सौ तृतीया नक्षंत्राणि पुरीषं यज्ञश्चंतुर्थी दक्षिणा पुरीषं यज्ञंमानः पश्चमी प्रजा पुरीषं यत् त्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं दक्षिणामात्मानं प्रजामन्तिरयात्तस्मात्पश्चंचितीकश्चेत्व्यं एतदेव सर्वर्शं स्पृणोति यत्तिस्रश्चितंयः (४०)

षष्ठमः प्रश्नः (काण्डम् ५)
त्रिवृद्धंग्निर्यद्वे द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै पश्च चितंयो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानंमेव
स्पृंणोति पश्च चित्रंयो भवन्ति पश्चिभुः पुरीषैरुभ्यूहित् दश् सं पंद्यन्ते दशाँक्षरो वै पुरुषो
यावांनेव पुरुषस्त स्पृंणोत्यथो दशांक्षरा विराडन्नं विराह्विराज्येवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठति
संवथ्सरो वै षष्ठी चितिर्ऋतवः पुरीष्ट् षिद्वतयो भवन्ति पदुरीषाणि द्वादेश सं पंद्यन्ते
द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सर एव प्रति तिष्ठति॥ (४१)
अव् चितंयुः पुरीषुं पश्चंदश च॥३॥[१०]
रोहिंतो धूमरोहितः कुर्कन्धुरोहित्स्ते प्रांजापृत्या बुभुरंरुणबंभुः शुकंबभुस्ते रौद्राः श्येतः
श्येताक्षः श्येतंग्रीवस्ते पिंतृदेवृत्यांस्तिस्रः कृष्णा वृशा वांरुण्यंस्तिस्रः श्वेता वृशाः सौर्यो मैत्राबार्हस्पत्या धूम्रलंलामास्तूपराः॥ (४२)
मत्राबार्हस्यत्वा वृष्ठललामास्तूप्राः॥ (४२)
<u> </u>
पृश्चिस्तिर्श्वीनंपृश्चिर्ष्ध्वपृंश्चिस्ते मांठ्ताः फुल्गूर्लोहितोणीं बंलुक्षी ताः सारस्वत्यः पृषंती स्थूलपृंषती क्षुद्रपृंषती ता वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्यामा वृशाः पौष्णियंस्तिस्रो रोहिंणीर्वशा मैत्रियं ऐन्द्राबार्हस्पत्या अंठ्णलेलामास्तूपराः॥ (४३)
रोहिंतुः पृथ्ञिः पिट्विर्श्यातिः पिट्विर्श्यातिः॥१॥———[१२]
शितिबाहुरुन्यतंःशितिबाहुः समुन्तशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्भ्रोऽन्यतंःशितिरन्भ्रः
समुन्तर्शितिरन्ध्रस्ते मैंत्रावरुणाः शुद्धवांलः सुर्वशुंद्धवालो मृणिवांलुस्त आंश्विनास्तिस्रः
शिल्पा वृशा वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्येनीः परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामलंलामास्तूपराः॥ (४४)
ाशुल्या पुरा। पञ्चष्व्यास्तुस्रः स्वनाः परनाठन सानापाव्याः स्यानललानास्तूपुराः॥ (००)
[83]
उन्नत ऋषुभो वांमुनस्त ऐंन्द्रावरुणाः शितिंककुच्छितिपृष्ठः शितिंभस्त
ऐं-द्राबारहस्पत्याः शितिपाच्छित्योष्ठः शितिभ्रस्त ऐं-द्रावैष्णवास्तिस्रः सिध्मा वृशा
वैश्वकर्मुण्यस्तिस्रो धात्रे पृषोद्रा ऐन्द्रापौष्णाः श्येतंललामास्तूपुराः॥ (४५)
शितिबाहुरुंन्नतः पश्चविरशितः पश्चविरशितः॥१॥[१४]
कुर्णास्त्रयों यामाः सौम्यास्त्रयंः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयों नकुलास्तिस्रो
रोहिंणीुस्र्यव्यस्ता वसूनान्तिस्रोंऽरुणा दित्यौह्यस्ता रुद्राणार् सोमैन्द्रा बुभुलंलामास्तूप्राः॥ (४
कुर्णास्त्रयौवि २शतिः॥१॥———[१५]

षष्ठमः प्रश्नः (काण्डम् ५)
शुण्ठास्रयों वैष्णुवा अंधीलोधकर्णास्रयो विष्णंव उरुऋमार्यं लफ्सुदिनस्रयो
विष्णंव उरुगायाय पश्चांवीस्तिस्र आंदित्यानांत्रिवथ्सास्तिस्रोऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा
गौरलंलामास्तूपुराः॥ (४७)
शुण्ठा वि ^{रं} श् <u>तिः॥१॥[१६]</u>
इन्द्रांय राज्ञे त्रयंः शितिपृष्ठा इन्द्रांयाधिराजाय त्रयः शितिंककुद इन्द्रांय स्वराज्ञे
त्रयः शितिंभसदस्तिस्रस्तुंर्यौद्धाः साध्यानांन्तिस्रः पष्ठौद्धां विश्वेषां देवानांमाग्नेन्द्राः
कृष्णलंलामास्तूपराः॥ (४८)
•
इन्द्रांयु राज्ञे द्वाविर्श्यतिः॥१॥————[१७]
अदित्ये त्रयों रोहितैता इंन्द्राण्ये त्रयः कृष्णेताः कुह्वै त्रयोऽरुणेतास्तिस्रो धेनवों राकाये
त्रयों ऽनुङ्वाहंः सिनीवाल्या आँग्नावैष्णुवा रोहिंतललामास्तूपुराः॥ (४९)
अदित्या अष्टादंश॥१॥————[१८]
सौम्यास्त्रयंः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयंः सारङ्गाः पार्जुन्या नभौरूपास्तिस्रोऽजा मुल्हा
इंन्द्राण्यै तिस्रो मेर्ष्यं आदित्या द्यांवापृथिव्यां मालङ्गांस्तूप्राः॥ (५०)
सौम्या एकात्रवि श्र्यातिः॥१॥———[१९]
वारुणास्त्रर्यः कृष्णलंलामा वर्रुणाय राज्ञे त्रयो रोहिंतोललामा वर्रुणाय
रिशादंसे त्रयोंऽरुणलेलामाः शिल्पास्त्रयों वैश्वदेवास्त्रयः पृश्नंयः सर्वदेवत्या ऐन्द्रासूराः
श्येतंललामास्तूपराः॥ (५१)
वाुरुणा विर्थ्यतिः॥१॥————[२०]
_ · · J
सोमांय स्वराज्ञेंऽनोवाहावंनुङ्गाहांविन्द्राग्निभ्यांमोजोदाभ्यामुष्टांराविन्द्राग्निभ्यां
बलदाभ्या र सीरवाहाववी हे धेनू भौमी दिग्भ्यो वर्डबे हे धेनू भौमी वैराजी
पुंरुषी द्वे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावनुङ्गाहौ वारुणी कृष्णे वशे अराङ्गी दिव्यावृष्मौ
परिम्रौ॥ (५२)
सोमांय स्वराज्ञे चर्तुस्त्रिश्शत्॥१॥————[२१]
एकांदश प्रातर्ग्व्याः पुशव् आ लेभ्यन्ते छगुलः कुल्मार्षः किकिदीविर्विदीगयुस्ते

एकांदश प्रातर्ग्व्याः पृशव् आ लेभ्यन्ते छगुलः कुल्मार्षः किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वृशा अनूबन्ध्यां भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्न आश्विनस्ते विशालयूप आ

र्लभ्यन्ते॥ (५३)

पिशङ्गां विश्शतिः॥१॥

एकांदश पश्चंवि श्यातिः॥१॥... पिशङ्गास्त्रयों वासन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रैष्माः पृषंन्तस्त्रयो वार्षिंकाः पृश्ञंयस्त्रयंः शारदाः

पृंश्ञिसक्थास्रयो हैमंन्तिका अवलिप्तास्रयः शैशिराः संवथ्सराय निवंक्षसः (५४)

हिरंण्यवर्णा अपां ग्रहाँ-भूतेष्टकाः सजुः संवथ्सरं प्रजापंतिः स क्षुरपंविरक्रेर्वे दीक्षयां सुवर्गाय तं यत्र स्यतें प्रजापंतिरऋत्भी रोहिंतः

-[२३]

पृष्ठिजः शितिबाहरुंन्नतः कर्णाः शुण्ठा इन्द्रायादिंत्यै सौम्या वारुणाः सोमायैकांदश पिशङ्गास्त्रयोवि १शितः॥२३॥

हिरंण्यवर्णा भृतेष्टकाश्छन्दो यत्कनीया १ सित्रवृद्धीग्नर्वा रुणाश्चत्ं पञ्चाशत्॥ ५४॥

हिरंण्यवर्णा निवंक्षसः॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पश्चमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः समाप्तः॥५-६॥